

204

**UCHWAŁA Nr IX/63/2019
RADY GMINY WIERZBICA**

z dnia 31 maja 2019 r.

w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt.8, art.40 ust.1 i art.41 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019r. poz.506.), oraz art.15 , art.19 pkt.1 lit.a i pkt.2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.z 2018r. poz.1445)¹ oraz Obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2019r (M.P. 2018 poz. 534), **uchwała się:**

- § 1.** 1.Wprowadza opłatę targową obowiązującą na obszarze Gminy Wierzbica.
2. Terminem płatności opłaty targowej jest dzień, w którym dokonywana jest sprzedaż.
3. Określa się dzienną stawkę opłaty targowej za sprzedaż wg tabeli:

Forma sprzedaży towarów	Opłata w niedzielę
Handel koszykowy produktów rolnych	3 zł.
Handel koszykowy z ręki, kosza , z roweru, ze skrzynki itp. innych artykułów	4 zł.
Stoiska do 3mb	16 zł.
Stoisko od 3mb do 6 mb.	31 zł.
Stoisko powyżej 6 mb, ale nie więcej niż 12 mb.	47 zł.
Stoisko narożne na końcach alejki 3mbX3mb	47 zł.
Stoiska gastronomiczne	40 zł.
Handel gabarytami(np. meble) ale nie więcej niż 12mb. stoiska	80 zł.
Stanowiska o przeznaczeniu rozrywkowym	200 zł.
Forma sprzedaży towarów	Opłata w dniu imprezy okolicznościowej
Handel koszykowy produktów rolnych	3 zł.
Handel koszykowy z ręki, kosza , z roweru, ze skrzynki itp. innych artykułów	8 zł.
Stoiska do 3mb	32 zł.
Stoisko od 3mb do 6 mb.	62 zł.
Stoisko narożne na końcach alejki	94 zł,
Stanowiska gastronomiczne	100 zł.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018r. poz.1588,1669, 1693, 1772,2073,2244 , z 2019r. poz. 534

Stoiska gastronomiczne ze sprzedażą alkoholu	300 zł.
Handel gabarytami(np. meble) ale nie więcej niż 12mb. stoiska	160 zł.
Stanowiska o charakterze rozrywkowym	400 zł.

4. Wysokość opłat dziennych określonych w ust. 3 nie może przekroczyć maksymalnej określonej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych obowiązującej w danym roku.

§ 2. Zarządza się pobór opłaty targowej w drodze inkasa.

§ 4. Ustala się wynagrodzenie za inkaso w wysokości **30 %** zebranej kwoty.

§ 5. Szczegółowe zasady pobierania i rozliczania inkasa z opłaty targowej będą ustalone w umowie zawartej z inkasentem.

§ 6. Opłatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez jednostkę prowadzącą targowicę.

§ 7. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała Nr XXIX/188/2016 Rady Gminy w Wierzbicy z dnia 30 listopada 2016 roku w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej.

§ 8. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Kazimierz Szczepny

Uchwała Nr 14.200.2019
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Warszawie
z dnia 25 czerwca 2019 roku

w sprawie: orzeczenia nieważności Uchwały Nr IX/63/2019 Rady Gminy w Wierzbicy z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 506) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 561 ze zm.)-

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:

§ 1

Orzeka o nieważności Uchwały Nr IX/63/2019 Rady Gminy w Wierzbicy z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej z powodu istotnego naruszenia art. 15 ust. 1 w związku z art. 19 pkt 1 lit. a oraz art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1170)

§ 2

Na niniejszą uchwałę przysługuje Gminie Wierzbica skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Uzasadnienie

W dniu 5 czerwca 2019 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr IX/63/2019 Rady Gminy w Wierzbicy z dnia 31 maja 2019 r. w sprawie wprowadzenia i określenia wysokości dziennych stawek opłaty targowej. Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej.

Badając ww. uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 1 ust. 1 uchwały Rada Gminy postanowiła o wprowadzeniu opłaty targowej na obszarze Gminy. Następnie w § 1 ust. 3 w tabeli Rada określiła stawki opłat różnicując je wg form sprzedaży, przedmiotu sprzedaży oraz w zależności od dni sprzedaży. W niedzielę za „handel koszykowy produktów rolnych” opłatę ustalono w wysokości 3 zł oraz za „handel koszykowy z ręki, kosza, z roweru, ze skrzynki itp. innych artykułów” w wysokości 4 zł. Ustalono także stawki opłat za „stoisko do 3 mb” w wysokości 16 zł, „od 3 mb do 6 mb” w wysokości 31 zł, za „stoisko powyżej 6 mb, ale nie więcej niż 12 mb” w wysokości 47 zł, za „stoisko narożne na końcach alejki 3 mb x 3 mb” w wysokości 47 zł, stawkę opłaty za

„handel gabarytami (np. meble), ale nie więcej niż 12 mb” w wysokości 80 zł, „za stoiska gastronomiczne” w wysokości 40 zł oraz za „stanowiska o przeznaczeniu rozrywkowym” w wysokości 200 zł.

Natomiast za sprzedaż w dniu „imprezy okolicznościowej” Rada ustaliła stawki opłat za „handel koszykowy płodów rolnych” w wysokości 3 zł oraz za „handel koszykowy z kosza, z ręki, z roweru, ze skrzynki itp. pozostałych artykułów” w wysokości 8 zł, stawkę opłaty za „stoisko do 3 mb” w wysokości 32 zł, za „stoisko od 3 mb do 6 mb” w wysokości 62 zł oraz za „stoisko narożne na końcach alejki” w wysokości 94 zł. Rada ustaliła także opłatę za „handel gabarytami (np. meble), ale nie więcej niż 12 mb stoiska” w wysokości 160 zł, „za stanowisko gastronomiczne” w wysokości 100 zł, „za stanowiska gastronomiczne ze sprzedażą alkoholu” w wysokości 300 zł oraz za „stanowiska o charakterze rozrywkowym” w wysokości 400 zł.

W ocenie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej redakcja zapisów w tabeli w § 1 ust. 3 uchwały w istotny sposób narusza przepisy art. 15 ust. 1 w związku z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Z przepisu art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że opłatę pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach. Tymczasem w uchwale Rada posługuje się pojęciem handel. Działalność handlowa nie jest tożsama z pojęciem sprzedaż. Zgodnie z definicją pod pojęciem „handel” należy rozumieć „działalność polegającą na sprzedaży lub kupnie, sprzedaży lub wymianie towarów i usług”, natomiast sprzedaż polega na „odstępowaniu czegoś przez sprzedawcę na własność kupującemu za określoną sumę”. Z definicji tych wynika, że handel jest pojęciem szerszym niż sprzedaż i obejmuje swym zakresem również czynność sprzedaży.

Elementem niezbędnym do powstania obowiązku uiszczenia opłaty targowej jest dokonywanie sprzedaży na targowisku, a nie inne okoliczności, takie jak np. zajęcie stoiska, stanowiska przez sprzedającego. Z zapisów uchwały wynika, iż ustalone stawki opłat odnoszą się do stanowiska, a nie do opłaty targowej za sprzedaż na targowisku. W tej sytuacji ustalenie opłaty za stoisko, czy stanowisko również istotnie narusza przepisy art. 15 ust. 1 w związku z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto Rada w sposób nieuprawniony rozszerzyła zakres przedmiotowy opłaty targowej na czynności związane z usługami. W § 1 ust. 3 uchwały Rada ustaliła stawki opłaty targowej za „stoiska gastronomiczne”, „za stanowisko gastronomiczne ze sprzedażą alkoholu” oraz za „stanowiska o charakterze rozrywkowym” w sposób nie związany z czynnością sprzedaży. Opłata za stoisko gastronomiczne w świetle postanowień art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie jest tożsama z pojęciem sprzedaży. Jest to opłata za wykonaną usługę. Podobna sytuacja dotyczy stawki opłaty dla „stanowiska o charakterze rozrywkowym”. W ocenie Kolegium Izby trudno tu wskazywać na typową sprzedaż polegającą na zbyciu rzeczy, gdyż „rzeczą” w tym wypadku jest np. występ czy pokaz o charakterze widowiskowym. Przepis art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wyraźnie wskazuje na dokonywanie czynności sprzedaży, tak więc należy przyjąć, że opłaty targowej nie można pobierać od działalności gospodarczej prowadzonej na targowisku. Jedynie zawieranie umów

sprzedaży w rozumieniu art. 535 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r kodeks cywilny (t.j. Dz.U z 2019 r, poz.1145) i czynności zmierzające do ich zawarcia nakładają na podmioty wykonujące te czynności obowiązek uiszczenia opłaty. Tym samym nie podlegają opłacie targowej podmioty, które na targowisku nie dokonują sprzedaży, a świadczą wyłącznie usługi.

Ustalając opłaty za działalność handlową, usługi gastronomiczne, czy usługi rozrywkowe Rada przekroczyła swoje ustawowe kompetencje do ustalenia opłaty targowej, czym istotnie naruszyła przepis art. 15 ust. 1 w związku z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W § 2 Uchwały Rada Gminy zarządziła pobór opłaty w drodze inkasa, nie wyznaczyła natomiast inkasenta. W ocenie Kolegium Izby powyższy zapis nie spełnia wymogów określonych w art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z ww. przepisem Rada może zarządzić pobór opłaty w drodze inkasa, wyznaczyć inkasenta i ustalić wysokość wynagrodzenia za inkaso.

W § 5 uchwały Rada zamieściła zapis, iż „szczegółowe zasady pobierania i rozliczania inkasa z opłaty targowej będą ustalone w umowie zawartej z inkasentem”. Powyższe zagadnienia regulują przepisy art. 47 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2019r , poz.900) oraz uchwała Rady w tej sprawie. W ocenie Kolegium Izby nie można dodatkowo zawierać umów cywilnoprawnych i obciążyć inkasentów obowiązkami innymi niż te, które są przewidziane przez prawo podatkowe.

W § 6 uchwały Rada naruszyła również zasady prawidłowej legislacji. Został bowiem powtórzony zapis ustawowy, co stanowi naruszenie przepisu § 137 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz.U z 2016 r, poz. 283 ze zm.). Zgodnie z treścią powyższego § 137 w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw. Uchwała Rady nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie.

Ponadto w uchwale nie zachowano również ciągłości numeracji następujących po sobie paragrafów, a mianowicie brak paragrafu 3. W podstawie prawnej uchwały przywołano nieaktualne Obwieszczenie dotyczące maksymalnych stawek podatku obowiązujących na 2019 r.

Zgodnie z art. 40 ustawy o samorządzie gminnym gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego. Uregulowania uchwały powinny być wydane na podstawie i w granicach upoważnień określonych w ustawach. Tymczasem zapisy uchwały nie są zgodne lub wykraczają poza kompetencje określone w art. 15 ust. 1 w związku z art. 19 pkt 1 lit. a oraz art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Należy przy tym wskazać, że Rada nie wypełniając wymogów niezbędnych do skutecznego poboru opłaty targowej uniemożliwiła jej pobieranie . W tym stanie rzeczy, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski